

امکان و زمینه های بهره مندی از آموزگاران روستایی در ارابه و تسهیل خدمات

مشاوره ای روستایی

سعید غلامرضایی^۱

استادیار دانشگاه لرستان

sgholamrezai@gmail.com

یکی از مسایل فراروی ارابه خدمات مشاوره ای به اجتماعات روستایی، امکان کم ملاقات رودرروی مشاوران با مخاطبان روستایی می باشد این مساله می تواند ناشی از پراکندگی و تعدد روستاها، فاصله روستاها از مراکز خدماتی شهری، هزینه بالای اجتماعی و اقتصادی سرکشی، کمبود نیروی انسانی متخصص شاغل و فعال در بخش روستایی، بدی راه های روستایی و مشکلات آب و هوایی و در نهایت عدم انگیزه و امکان بسنده مراجعه کارشناسان باشد. در این بین تقریباً در تمامی روستاها و یا روستاهای همجوار و نیز مناطق عشایری معلم و یا آموزشگری در حال خدمت بوده و با عنایت به زمان تحصیل، این اقشار بیش از سه فصل در این مناطق مقیم و یا نیمه مقیم بوده و در مواردی خود عضوی تحصیلکرده از همان اجتماع می باشند. حال با عنایت به مسایل و ضرورت خدمات مشاوره ای به این اجتماعات و کمبودهای فراروی استفاده از کارشناسان، بهره مندی از این قشر مرتبط، مورد اعتماد و اعتبار، آشنا با خرده فرهنگ و زبان جامعه و امکان درک ملموس مسایل روستاییان، دارا بودن نقش رهبری فنی محلی، دارای قدرت نفوذ در بین نسل فردا(دانش آموزان) و ارتباط عاطفی با اجتماع مربوطه از یک سو و بالا بودن نسبی سطح سواد آموزگاران در مقایسه با روستاییان و ایجاد شرایط انگیزشی مادی و معنوی برای آنان، بهره مندی از این افراد در زمینه های مشاوره خدمات مرتبط با توسعه روستایی، کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست حتی در کمترین سطح، می تواند زمینه انتقال اطلاعات، فناوری و نوآوریها را به جامعه روستایی ایجاد کند. با توجه به مطالب یاد شده، این مقاله ضمن اشاره به مسایل فراروی بهره مندی از متخصصان و کارشناسان ذیربط در عرصه تعامل با روستاییان، به راهکارها و زمینه های بهره مندی از آموزگاران روستایی و عشایری در راستای ارابه خدمات مشاوره ای (نقش مستقیم) یا زمینه سازی تعامل بین روستاییان و مراکز مامور ارابه خدمات فنی و ترویجی (نقش میانجی) و یا تسهیل شرایط اقدام و برنامه ریزی مشارکتی(تسهیلگر) شرایط پرداخته خواهد شد.

واژگان کلیدی: آموزگاران روستایی، خدمات مشاوره ای، روستاییان، نقش مستقیم و میانجی آموزگاران